

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: Να λες στη γυναίκα σου ότι την αγαπάς και να της το δείχνεις.

Επιμέλεια: Βασιλική Σωτηριάδη

Θεού πλάσμα είναι η γυναίκα. Με την αποστροφή σου δεν προσβάλλεις εκείνην, αλλά το Δημιουργό της. Τι δικό της έχει; Ο Κύριος δεν της τα έδωσε όλα;

Μα και την όμορφη γυναίκα μην την παινέψεις, μην την θαυμάσεις. Ο θαυμασμός της μιάς και η περιφρόνηση της άλλης δείχνουν άνθρωπο ακόλαστο. Την ομορφιά της ψυχής να ζητάς και το Νυμφίο της Εκκλησίας να μιμείσαι.

Η σωματική ομορφιά, πέρα από το ότι είναι γεμάτη αλαζονεία, προκαλεί ζήλεια, πόλλες φορές μάλιστα και αβάσιμες υποψίες. Δεν χαρίζει, όμως ηδονή; Για λίγο, ναι· για ένα μήνα η δύο, η το πολύ για ένα χρόνο· ύστερα, όχι πιά. Γιατί, λόγω της συνήθειας, δεν σου κάνει πιά αίσθηση η ομορφιά, η οποία όμως διατηρεί τήναλαζονεία της.

Κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει στην περίπτωση μιάς γυναίκας που δεν έχει εξωτερική ομορφιά, έχει όμως εσωτερική. Εκεί είναι φυσικό η ηδονή και η αγάπη του συζύγου να παραμένουν απ' την αρχή ως το τέλος αμείωτες, γιατί προέρχονται από ομορφιά ψυχής και όχι σώματος...

Όπως ο Κύριος φροντίζει στοργικά την Εκκλησία, δηλαδή όλους εμάς, γιατί είμαστε μέλη Του, σάρκα Του και οστά Του- και αυτό το γνωρίζετε καλά όσοι συμμετέχετε στα ιερά μυστήρια-, έτσι και ο άνδρας οφείλει να φροντίζει στοργικά τη γυναίκα του, γιατί δημιουργήθηκε απ' αυτόν, είναι κομμάτι του σώματός του.

"Γι' αυτό", λέει η Γραφή, "θα εγκαταλείψει ο άνδρας τον πατέρα του και τη μητέρα του, για να ζήσει μαζί με τη γυναίκα του και (με τη συζυγία) θα γίνουν οι δύο τους μια σάρκα", ένα σώμα, ένας άνθρωπος (Γεν. 2, 24' · Εφ. 5, 31). Να και τρίτος λόγος. Δείχνει δηλαδή ότι, αφού εγκαταλείψει ο άνδρας εκείνους που τον γέννησαν, δένεται μ' εκείνην. Από δω κι εμπρός η σάρκα, ο πατέρας και η μητέρα, δημιουργεί το παιδί, που γεννιέται από την ένωση των σπερμάτων τους. Ώστε και οι τρεις είναι μια σάρκα, όπως κι εμείς με το Χριστό είμαστε μια σάρκα, ένα σώμα.

Όση, λοιπόν, αγάπη έχεις στον εαυτό σου, τόση αγάπη θέλει ο Θεός να έχεις και στη γυναίκα σου. Δεν βλέπεις ότι και στο σώμα μας πολλές ατέλειες η ελλείψεις έχουμε; Ο ένας έχει πόδια στραβά, ο άλλος τα χέρια παράλυτα, ο τρίτος κάποιο άλλο μέλος άρρωστο κ.ο.κ. Και όμως, δεν το κακομεταχειρίζεται ούτε το κόβει· απεναντίας μάλιστα, το φροντίζει και το περιποιείται περισσότερο απ' όσο τα υγιή μέλη του, και ο λόγος είναι ευνόητος.

Όσο αγαπάς, λοιπόν, τον εαυτό σου, τόσο ν' αγαπάς και τη γυναίκα σου. Όχι μόνο γιατί ο άνδρας και η γυναίκα έχουν την ίδια φύση, αλλά και για μιά άλλη σπουδαιότερη αιτία:

Γιατί δεν είναι πιά δύο ξεχωριστά σώματα, αλλά ένα· και ο άνδρας είναι το κεφάλι, ενώ η γυναίκα το σώμα.

Λοιπόν, τελείωσε η γιορτή του γάμου; Έφυγαν οι καλεσμένοι; Έμεινες μόνος με τη νύφη, τη σύζυγό σου; Μην πετάξεις αμέσως από πάνω σου τη σοβαρότητα, όπως κάνουν οι ακόλαστοι άνδρες. Διατήρησε την για πολύ καιρό, και μεγάλο κέρδος θα έχεις.

Τώρα, στο πρώτο διάστημα του γάμου, πριν "παραγνωρισθείτε" και αποκτήσετε ελευθεριότητα στις σχέσεις σας, όταν ακόμα η γυναίκα είναι συγκρατημένη από κάποια ντροπαλότητα και συστολή, είναι η καλύτερη ευκαιρία για να τη φέρεις στα νερά σου και να της επιβάλεις, καλότροπα και συνετά, τις αρχές σου. Γιατί όταν η γυναίκα ξεθαρρέψει, τα κάνει όλα άνω κάτω.

Καλό θα είναι, λοιπόν, να διατηρήσεις την αιδημοσύνη της όσο μπορείς περισσότερο. Και πως θα το κατορθώσεις αυτό; Όταν κι εσύ δείχνεις ότι δεν έχεις λιγότερη συστολή απ' αυτήν· όταν είσαι λιγόλογος, σοβαρός, λογικός. Έτσι θα σε ακούσει και θα δεχθεί θέλοντας και μη, όσα θα της πείς. Μα πιο

πρόθυμα θα τα δεχθεί, αν της φανερώσεις πλούσια την αγάπη σου· γιατί τίποτ' άλλο δεν συντελεί τόσο στο να πειστεί ένας άνθρωπος στα λόγια μας, όσο το να καταλάβει ότι του τα λέμε με αγάπη και από αγάπη.

Και πως θα της δείξεις την αγάπη σου; Αν της πείς λ.χ.:

«Δεν θέλησα να πάρω άλλη γυναίκα, και μάλιστα πλουσιοκόρη η αρχοντοπούλα. Προτίμησα εσένα για τον καλό σου χαρακτήρα, τη σεμνότητα, την πραότητα, τη σωφροσύνη. Γιατί έχω μάθει να περιφρονώ τον πλούτο σαν κάτι τιποτένιο, κάτι που αποκτούν οι ληστές, οι ανήθικοι και οι απατεώνες.

Εμένα με σαγήνεψε η αρετή της ψυχής σου, που την προτιμώ από κάθε πλούτο. Ένα συνετό κορίτσι, που ζεί με ευσέβεια, αξίζει όσο όλη η οικουμένη. Γι' αυτό σ' αγάπησα, σ' αγαπώ και πάνω απ' τη ζωή μου σε βάζω.

Τίποτα δεν είναι η παρούσα ζωή. Προσεύχομαι, λοιπόν, και παρακαλώ τον Θεό και κάνω ο,τι μπορώ για ν' αξιωθούμε τη ζωή μας έτσι να την περάσουμε, ώστε και στη Βασιλεία των Ουρανών να είμαστε μαζί.

Γιατί η παρούσα ζωή και σύντομη και προσωρινή είναι· αν όμως αξιωθούμε να την περάσουμε ευαρεστώντας το Θεό, και μαζί και με το Χριστό θα είμαστε αιώνια, μέσα σε απεριγράπτη ευφροσύνη.

Εγώ πάνω απ' όλα βάζω την αγάπη μου για σένα, και τίποτα δεν θα μου είναι τόσο δυσάρεστο και βαρύ όσο το να τα χάσω και πάμφτωχος να γίνω και σε μεγάλο κίνδυνο να βρεθώ και ο,τιδήποτε να πάθω, όλα υποφερτά και ανεκτά θα μου είναι, φτάνει οι σχέσεις μου μαζί σου να είναι καλές. Είναι, όμως ανάγκη να κάνεις κι εσύ τα ίδια. Ο Θεός θέλει να είμαστε δεμένοι αμοιβαία και αδιάσπαστα με το δεσμό της αγάπης. Άκου τι λέει η Γραφή: "Θα εγκαταλείψει ο άνδρας τον πατέρα του και τη μητέρα του, για να ζήσει μαζί με τη γυναίκα του". Ας μην έχουμε, λοιπόν,

καμιά μικρόψυχη πρόφαση. Δεν παν' να χαθούν τα χρήματα, οι υπηρέτες και οι τιμές! Εγώ πάνω απ' όλα βάζω την αγάπη μου για σένα».

Από πόσα πλούτη, από πόσους θησαυρούς δεν θα είναι ποθεινότερα τα λόγια τούτα στη γυναίκα! Να της λες ότι την αγαπάς, χωρίς να φοβάσαι μήπως κάποτε το πάρει πάνω της και το εκμεταλλευθεί. Οι άσεμνες γυναίκες, που πηγαίνουν με τον ένα και με τον άλλο είναι φυσικό να το παίρνουν επάνω τους με τέτοια λόγια.

Μία καλή κοπέλα, όμως όχι μόνο δεν θα ξιπαστεί, αλλά και θα ταπεινωθεί. Δείξε μάλιστα ότι σου αρέσει πολύ να μένεις μαζί της, ότι προτιμάς να μένεις στο σπίτι για χάρη της, παρά να βρίσκεσαι με τους φίλους σου. Να την τιμάς περισσότερο από τους φίλους σου, περισσότερο ακόμα κι από τα παιδιά σας. Και αυτά για χάρη της να τ' αγαπάς. Αν κάνει κάτι καλό, να την παινεύεις και να την θαυμάζεις. Αν πέσει σε κάποιο σφάλμα, να τη συμβουλεύεις και να τη διορθώνεις με καλό τρόπο.

Αν έτσι πορεύεσαι στο γάμο σου και τέτοια διδάσκεις τη γυναίκα σου, δεν θα είσαι κατώτερος και από έναν μοναχό.

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος

Αποσπάσματα από το κεφάλαιο «Η χριστιανική συζυγία» του βιβλίου «Θέματα ζωής» Ι.Μ. Παρακλήτου